

Mi vagyunk Gödöllő

„A SZABADI”

Történetünk főhőse egy barna hajú, kék szemű vékony fiúcska aki Gödöllőn született 1935-ben, és nem utolsó sorban az én Édesapám. Ez a kisfiú nagyon szerette a focit, a galambokat és a motorokat. De talán kezdjük az elején...

Repüljünk vissza az időben úgy 130 évet. Szabadi Sándor (dédnagyapám) 1892-ben született és haláláig 1946-ig Gödöllőn élt feleségével Pokorádi Máriával (1887-1954) a Kerektő utcában, ami a mai Bethlen Gábor utca.

Földműveléssel foglalkoztak, és lovakat tartottak. Három gyermekük született István, Sándor és Margit. Első gyermekük István (nagyapám) 1912. november 8-án látta meg a napvilágot. Szülők gyermeküket reformátusnak kereszteltették és a Református Elemi Népiskolába is Gödöllőn járt.

Pokorádi Mária

István akit később már mindenki Pista bácsinak hívott, kitanulta a kőműves szakmát, és elmondhatjuk, hogy Gödöllőn talán nincs is olyan utca ahol ne lenne úgynevezett „kádár kocka” amit nem Ő épített.

Szabadi István

Az 1930-as évek elején István megismerkedett Szikora Erzsébettel (nagymamámmal) aki 1914. január 17.-én született. Erzsébet Illés Gyula (1896-1979) és Illés Gyuláné (1898-1979) gyermekeként nőtt fel. Gyula szintén kőműves volt. Idősebb korában szívesen járt Budapestre a téli időszakban havat lapátolni vagy éppen a Haller utcai piacon kiségitett. Illés Gyuláné aki valójában Olasz Istvánné volt (ezt még a mai napig is titok övezi, de reméljük erre a titokra is fény derül majd egyszer) gyermekével Erzsébettel Aszódról került Gödöllőre. Ő szakácsnőként dolgozott, és nem túlzás azt állítani, hogy remekül főzött és sütött. Esküvőkön a teljes menü elkészítését bízták rá, már szerdán el kellett kezdenie főzni és csak vasárnap térhetett haza a lakodalomból. Illés papa és Illés mami ahogy mi hívtuk Őket, életük végéig Gödöllőn éltek a Kör utcában.

Családi anekdota I. : Illés mami a többnapos esküvői főzések alkalmával dupla kötényt hordott, hogy az alsó kötény zsebeiben eldugva finom süteményeket tudjon hazahozni a kisunokáinak (Lacikának és Erzsikének, az utóbbi valószínűleg tőle örökölte, hogy isteni sütit tud sütni).

Egy kis kitérő után térjünk vissza Istvánhoz és Erzsébethez, akik egy szép nyári napon 1934. augusztus 25.-én kötöttek házasságot.

A következő évben 1935. június 11.-én Gödöllőn megszületett a Knapp József utcában (mai Surin utca) első gyermekük László (az én apukám). Lászlót reformátusnak kereszteltették, mivel abban egyeztek meg a szülők, ha fiúgyermekük születik református lesz (mint az apa), ha pedig leány akkor pedig evangélikus (mint az anya).

Lacika ahogyan Ők hívták szépen cseperedett. Szerény körülmények között, de nagy szeretetben nevelték fiúkat aki már fiatalon is ügyesen rúgta a labdát, és nagyon szerette az állatokat. 13 éves volt amikor megérkezett a családba kishúga Erzsébet, aki 1948. március 5.-én született Gödöllőn.

Erzsébet és István

Lacika

Erzsike

A család 1951-ben költözött a Bethlen Gábor utca 45 szám alá ahol a szülők életük végéig éltek. István az édesapa 1948. szeptember 7.-én molnár képesítést is szerzett. Így a család már nem csak az apa kőműves fizetéséből élt, hanem egy darálót is üzemeltettek a családi ház hátsó részében. Ebben az időben az emberek nem mindig pénzzel fizettek a termények megdarálásáért, hanem a termény egy részét hagyták ott fizetség képpen. István és felesége is tartottak állatokat, sertéseket is neveltek, így hagyományá vált a családban, hogy minden télen volt disznóvágás. Szabadi papa ahogy mi unokák hívtuk 1976 nyarán szikvíz üzemeltetést nyitott a Bethlen Gábor utcában (Szabadi Szikvíz). Ami egészen 1992-ig működött is.

Családi anekdota II. : Nagypapánk nem csak helyben a Bethlen Gábor utcában árulta a szódát, hanem lovaskocsival is vitte szerte a városban. Hatalmas jutalom volt nekünk unokáknak, amikor minket is elvitt magával. Rázta a kolompot jelezve a családoknak, hogy megjött a szóda.

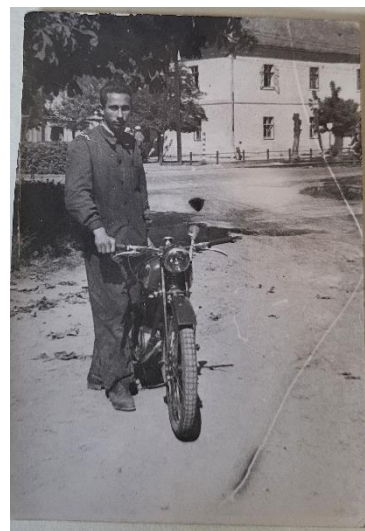
Rövid kitérő után kanyarodjunk vissza Lacikához (édesapámhoz) aki alapfokú iskolai tanulmányait Gödöllőn végezte. Sokszor emlegette, hogy a Szabadság téren a templom melletti épületbe járt iskolába, ami a mai Református Líceum.

Iskolás éveiről néhány fotó is előkerült a családi albumból:

1948.

A technika, a motorok iránti érdeklődése már igen fiatalon megmutatkozott. Budapesten tanult tovább és 1954. november 4.-én szerzett szakmunkás bizonyítványt autószerelő szakmában. Már 1953-ban rendelkezett motorkerékpár vezetői engedéllyel, majd 1955-ben már hivatásos jogosítványa is volt. Rövidebb ideig dolgozott Gödöllőn a GÖFÉM-nél is, majd 1954-ben a Magyar Néphadsereg dolgozója lett. Az ott eltöltött évek jó alkalmat adtak arra, hogy egyrészt szakmájában gyakorlatot szerezzen, másrészt a Honvédség szerteágazó tevékenységéből adódóan új ismeretek birtokába jusson (felsőfokú garázmesteri, autóelektromos, valamint művezető továbbképző tanfolyam).

Sorkatonai szolgálatát Cegléden töltötte, ami igen meghatározó volt az életében. 1963-ban harckocsi vezetői engedélyt is megszerezte, ami azért elég ritkaság volt.

Szakmai területen olyan sokoldalú és megbízható tudásra tett szert, hogy 1966. június 14.-én gépjárműjavító és szerelő szakmában sikeres mestervizsgát tett.

1969-ben döntött úgy, hogy Gödöllőn, lakóhelyén gépjárműjavítással fog foglalkozni, de ekkor még csak másodállású iparendélyt váltott ki. Ügyfelei munkájával meg voltak elégedve, számuk egyre gyarapodott. 1973-ra már kicsinek bizonyult a régi műhely, ezért az önálló ipar beindításával egy időben új műhelyt is épített, és 1974 szeptemberében önálló kisiparos lett. A vállalkozás azóta is működik a Bethlen Gábor utca 29 szám alatt (ami idén 2024-ben ünnepli az 50. évfordulóját). Akinek autója volt mindenki ismerte ezt a nevet Gödöllőn: „A SZABADI”.

Soha nem érezte úgy, hogy már tud mindent folyamatosan képezte magát, itthon és külföldön is. 1989-ben Németországban Stuttgart-ban töltött 5 napot a Mercedesz gyár meghívására, majd 1990-ben és 1992-ben Traunstein-ben vett részt továbbképzéseken.

A szakma iránti szeretete abban is megnyilvánult, hogy már 1975-től tanulókat is foglalkoztatott és megpróbálta a szakmai tudását és a szakma iránti szeretetét átadni nekik. A szakmunkás tanuló képzésben kifejtett kiemelkedő tevékenységért 1979 márciusában a KIOSZ pest-megyei vezetősége oklevéllel tüntette ki. 1983-ban végzett egyik legszorgalmasabb tanulója Berki József (az én férjem) aki 1989-ben szerzett mesterlevelet. 2016 óta a vállalkozás, mint SZAB-BER autó kft. működik, Berki József Ügyvezető Igazgató vezetésével. Első unokája 1989-ben született Ádám, aki szintén autószerelő lett a nagypapa nyomdokaiba lépve. Ő is a vállalkozásban dolgozik a mai napig. Édesapám élete végéig szívesen töltött hosszabb-rövidebb időt a műhelyben figyelve a fiatalok munkáját.

2004-ben Gödöllő város vállalkozója díjjal tüntették ki, és ismerték el munkásságát. Nagyon büszke volt erre a kitüntetésére.

A sport is fontos szerepet játszott az életében. Már kora gyermekkorától szeretett focizni a gödöllői Dózsában, majd Mátyásföldön a Honvéd színeiben rúgta a labdát hátvédként. Sokszor emlegette, hogy Ő még Puskás Öcsivel is focizott! 2007-ben született Bálint nevű unokája viszi tovább a nagypapa foci iránti szeretetét és tehetségét.

Most pedig repüljünk vissza az időben 70 évet. Szó szerint repüljünk hiszen egyik legkedvesebb elfoglaltsága volt fiatalon a galambászat. Römmer Ottó tanította mindenre amit a galambokról és a röptetésükről tudni kell. De gyerekkori jóbarátjától Radics Ignáctól is sokat tanult. 1958-ban a fiatal galambok versenyén Miskolc-Gödöllő közötti verseny első díját nyerte.

Éva és László

Az 1960-as évek elején a Magyar Honvédségnél Mátyásföldön megismerkedett egy szőke hajú kék szemű budapesti lánnyal Gudricza Évával (édesanyámmal 1946–2005), akinek udvarolni kezdett. A szimpátia kölcsönös volt. 1966. október 22.-én a fiatalok házasságot kötöttek Budapesten, és lettek egymás társai egy életen át. Az esküvő utáni vacsora a Feneketlen tónál volt, ami ma már Hemingway Étterem néven működik.

Családi anekdota III. : Az esküvőn élő zene volt, és az egyik kedves meghívott vendég egy hölgy a BÖZSI olyan jól érezte magát, hogy beleugrott a nagybögőbe, szó szerint beleugrott! (Persze a nagybögő nem élte túl!)

László (apukám) és Éva (anyukám) családot is itt alapítottak Gödöllőn, a Bethlen Gábor utcában éltek. Első gyermekük Krisztina (én) 1968. december 10.-én született Budapesten. Majd 6 és fél évvel később második gyermekük (a húgom) Mónika 1975. március 6.-án látta meg a napvilágot. A sok munka mellett kevés ideje maradt ránk, de minden évben a nyaralások alkalmával nagyon sok élményt adott nekünk. Nem tudott országhatáron belül és kívül olyan helyre menni, hogy Ő ismerőssel ne találkozott volna.

Pötyi - Apu – Kriszta (2010)

Két leány gyermek után az élet hatalmas ajándéka volt, amikor megszülettek az unokái CSUPA FIÚ. Krisztina (én) gyermekei: Ádám (1989) Bálint (1993) Bence (1998). Mónika gyermekei: Bálint (2007) Milán (2014). Felesége (édesanyám) halála után is megpróbált teljes életet élni. Unokái nevelésébe is besegített. Egyik unokáját (nagy) Bálintot úszásra hordta, a másikat (kis) Bálintot focizni vitte. De szívesen segített mindenben. Mind az öt unoka nagy szeretettel gondol vissza a papára. Az autók iránti szeretetével minden unokáját sikerült megfertőznie. A három nagy László papának hívta, a két kicsi Bálint és Milán pedig Csoki papának, mivel mindig egy kis kinder csokival várta Őket.

Az öt Szabadi unoka

Gyerekszáj (Néhány gondolat az öt unokától):

Ádám: Jászszentandrás strand. Papa mindig azt mondta, hogy „rántott húst kell enni, mert azt mindig frissen sütik”.

Bálint: Egy szép emlék, amikor Papa a Wartburgon tanított autót vezetni...

Bence: Minden tekintetben Papa a példaképem!

Bálint: Életvidám, örökmozgó, sportos, Csokipapa, imádta az unokáit!

Milán: Kedves, humoros, huncut...

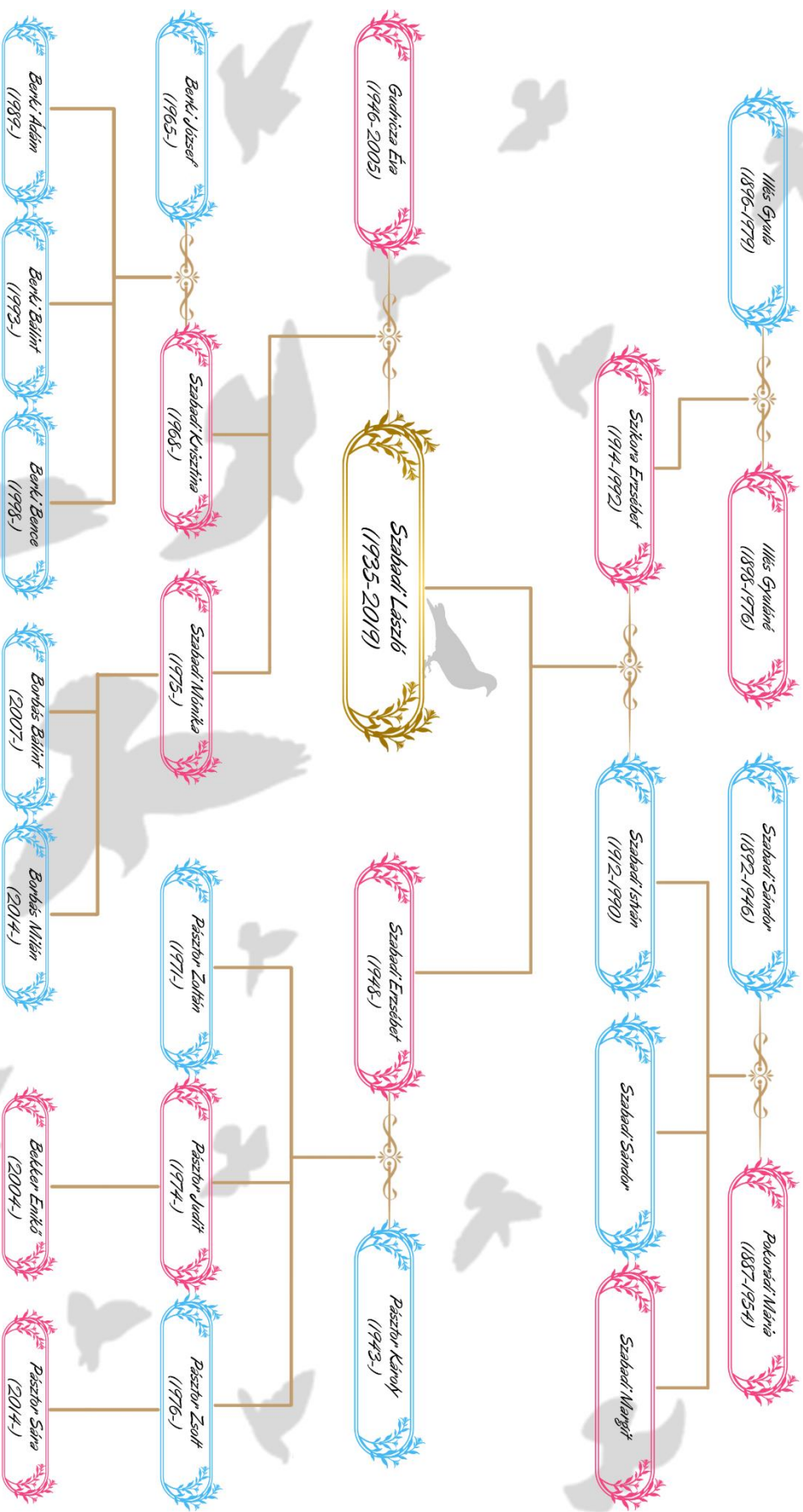
Szabadi László (édesapám) egy igazi lokálpatrióta volt, ahogy az egész családjunk. Itt élünk, itt dolgozunk a gyermekeink itt jártak, és itt járnak iskolába.

Szabadi László (1935-2019)

Ennyi lett volna Szabadi László és családja története 1892-től itt Gödöllőn, és még nem ért véget, hiszen mi a harmadik a negyedik és ötödik generáció most is itt élünk.

Íródott Gödöllőn, 2024 tavaszán Berkiné Szabadi Krisztina tollából.

„A Szabadi Családfa”

Még néhány emlék...

ÁLTALÁNOS ADATOK.

1. A tanuló családja és utóneve: *Stachadei István*

2. A tanuló születési helye: *Margay* ország, *Mező* megye, *Gödöllő* község.

3. Születési éve: *1918. január 12.* napján.

4. Vallása: *református*

5. Beszél-e magyarul: *Igen*

6. Ézenáltal miely nyelv(ek)en beszél?

7. Bútorlatai: *—* db-en.

8. Éjváltatai: *12* db-en.

9. Hány évig járt iskolába?

10. A tanuló anyjának (anyjének, gyámjának) családja és utóneve: *Stachadei István*

11. A tanuló anyjának (anyjének, gyámjának) foglalkozása: *háziasszony*

Kel: *Gödöllő*, *1918. március 13-án* *Stachadei*
(7. 11.)
Csigóvárosi lakos.

Szabadi István Református Elemi Népiskolai bizonyítvány

I. alulírott ezenlét, bizonyítom, hogy
 aki az 1914. évben *Aradban* született, miután a Szentírás
 ismeretéből és Református Keresztény Egyházunk igazságai rendes oktatás-
 nála részvétel és a keresztény élet gyakorlatában külföldi bűnösöktől tanultattól, a
 mai napon tartott konfirmáció ünnepélyen a szent gyülekezet előtt hitvallást tett
 és a következő fogadalmat tette:
 Kijelentem Isten és e gyülekezet színe előtt, hogy a kereszténység vallásának
 kötelezettségeit hűben megvallálom által önként magamra vezem.
 Hiszem és vallom, hogy a keresztény evangéliuma Istennek hatalma
 minden bűnökön adóságra, hogy Jézus Krisztus az egyetlen kőbőzítő Istennek
 ember, költő és egyedül az Ő halálába vetett hit által igazgok meg ingyen, Isten
 kegyelméből.
 Ismerek és fogadom, hogy a Jézus Krisztusnak igaz követője, református
 anyaszentegyházunknak hűs, engedelmis és aldozatkész leve leszek.
 Mind ezek alapján felvettél Magyar Református Keresztény Egyházunk úrvacsorá-
 val élő részes tagja közé. — A Kegyelem Isten erősítse hiedl szüntelen és segítse őt
 szent fogadásaidat hűsége mellett.
 Keil *Aradban* 1916. május hó 13. n.
 P. H. *Aradban*
 PÉLSÉTE
 református lelkiszkázó

**KONFIRMÁCIÓI
BIZONYÍTVÁNY**

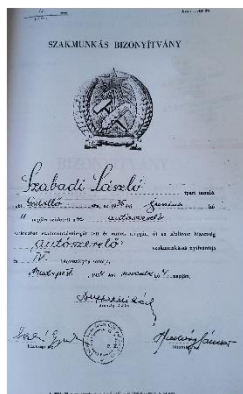
-Választott szellemi kultúrát, és tudást,
az embereink oktat, az is válassza te-
szet, azval az én mezejey Általán
oktat, aki peche megfogadom az
emberek elítél, és is megfogadom azt
az én mezejey Általán elítél.

1919. 12. 11.

Szabadi István Konfirmációi Bizonyítvány (1926)

Lacika

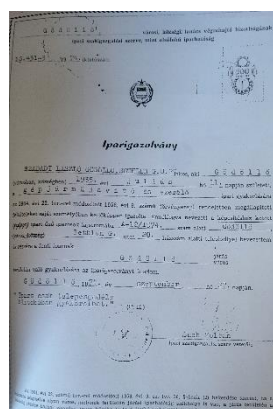
Szabadi István Molnár Iparigazolvány (1948)

Szakmunkás Bizonyítvány (1954)

KIOSZ Oklevél (1979)

Szabadi László Iparigazolvány (1974)

Szabadi László tanulóival (1992)